

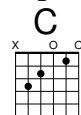
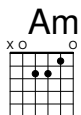
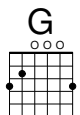
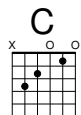
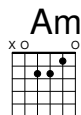
umělá píseň

Jaro

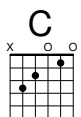
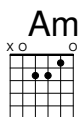
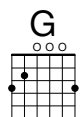
Hudba Jindra Štáhlavský, text Jindra Štáhlavský a Tomáš Linka

♩ = 180

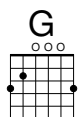
(Doprovod: pochodák)

1. My če - ka - li ja - ro a zatím přišel mráz. Tak strašlivou zimu ne -
Z těžkých, černých mraků se stá - le sy - pal sniž a vá - ni - ce sí - lí v po -

poznal ni - kdo z nás. Z chý - ší dře - vo mi - zí a mouka u - bý - vá,
ryvech le - do - vých. Zvěř z o - kolních le - sů nám stá - la u dve - ři

do sý - pek se ra - děj už ni - kdo ne - dí - vá. ří a stá - le blíž.
a hla - do - ví ptá - ci při - lét - li za zvě

2. Pak jednoho dne večer,
to už jsem skoro spal,
když vystrašený soused
na okno zaklepal.
Můj chlapec doma leží,
v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel,
doktor snad poradí.

Půjčil jsem mu koně
a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel,
jsem ho ještě varoval.
Nejezdi naší zkratkou,
je tam velký sráz
a v téhleté bouři
tam snadno zlámeš vaz,
tak neriskuj.

3. Na to chmurné ráno
dnes nerad vzpomínám,
na tu hroznou chvíli,
když kůň se vrátil sám.
Trvalo to dlouho,
než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšil.

Jeli jsme tou zkratkou
až k místu které znám,
kterým bych té noci nejel ani sám.
Pak ho někdo spatřil,
jak leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách,
nad tím obrazem,
já klobouk sňal.

Někdy ten kdo spěchá
se domů nevrací.